

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 jutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Godina. Lastnik konsorcijski list "Edinost". — Tisk tiskarne "Edinost", vpisane zadruge z ovrženim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 31.20
Za pol leta 15.60
Za tri mesece 7.80
za nedeljsko izdajo za celo leto 6.20
za pol leta 3.10

Zvezna armadna poročila.

AVSTRIJSKO.

DUNAJ, 17. (Kor.) Uradno se razglasi: 17. majnika 1917.

Vzhodno in jugovzhodno bojišče. — Neizpremenjeno. Italijansko bojišče. — Boji ob Soči so se včeraj po razmeroma mirni noči iznova srdito vneli. Glavni sunek italijanskih mas, katerim so prihajala neprestano ojačenja, je bil napravljen proti hribovju vzhodno ozilne Plave-Solkana in proti naši črti pred vrati Gorice. Na severu tega odseka se na Kuku vrše najhujši teji boji dan in noč. Branitelji in napadalci zamenjavajo vsako uro svoje vloge; sveže zastavljene rezerve naganjajo vrženega nasprotnika vedno v nove izgubosnohe nasokce. Dalje proti jugu v okolici hriba sv. Gabrijela so sovražni polki, ki so ponovno zastopali naskočili naše postojanke, že popoldne opustili napade. Nič manj uspešno niso potekali za nas boji ob cestah, ki vodijo iz Gorice proti vzhodu. Tudi v tem okolju so se skoraj ves dan vršili boji za posest naših prvih črt. Ko se je zvečerilo, so bili naši jarki temeljito občišeni, izvenili nekaj majhnih strešnih gnezdi. Posebno omenbo zaslužijo današnje črnovojniške čete, ki so emilijski brigadi s pogumnostjo, popolnoma uspešnim napadom odvzeli 400 ujetnikov. — Na kraški planoti je bila sovražna pehota zaradi izbornega učinkovanja naših topov obsejana v brezdelje. — Na tirolski fronti so Italijani južno Suganske doline močno streljali s težkimi kalibri.

Na mestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO.

BEROLIN, 17. (Kor.) Wefflov urad poroča: Veliki glavni stan, 17. majnika 1917. Zaprano bojišče. — Armadna skupina kraljeviča Rupprehta: Zaradi močnega angleškega protisunka smo morali zopet opustiti zgodaj jutraj priporočeno pridobitev tal v vasi Roenx. V zvezi s tem bojem severno Scarpe popoldne in popoldne zastavljene močne angleške napade smo odbili s težkimi sovražnimi izgubami. Tudi jugozapadno Rancourta so ostali angleški sunki brez vsakega uspeha. Na fronti te armadne skupine smo meseca majnika dostojno ušli 2300 Angležev. — Armada nemškega cesarjeviča: Pri Vauxaillou in vzhodno Laffaux smo svoje črte z iznenadujočim udarcem porinili za nekaj sto metrov naprej in smo vzdržali dosežene uspehe proti francoskim napadom. Poleg krvavih izgub je izgubil sovražnik v teh bojih 248 ujetnikov in več strelnih pušk. Tudi zapadno Freimond Ferme (pri Brayu) se nam je posrečilo, da smo sovražniku izrgali namakajen del postojanke in mu pri tem odvzeli nekoliko ujetnikov. Stevilo na francoski fronti ob začetku tega meseca zajetih sovražnikov se zvišuje na 2700 mož. V ostalem je bilo bojno delovanje v področju te armadne skupine, kot tudi na ostalih frontah na zapadu ob deževnem vremenu malenkostno.

Vzhodno bojišče. — Nič posebnih dogodkov.

Macedonska fronta. — Po večdnevni artiljerijski pripravi severno in severozapadno Bitolja zastavljeni močni francoski napadi so se končali s polnim uspehom za tam se boreče nemške in botgarske čete. V boju moža proti možu in s protisunkom je bil sovražnik povsod izgnanostno vržen.

Prvi generalni kvartirnojmajster pl. Ludendorff.

BOLGARSKO.

SOFIJA, 16. (Kor.) Generalni štab poroča: Macedonska fronta: Na Crveni steni in na višini 1248 severno Bitolja neprestan topovski in minovski ogenj. V kotenu Černe in vzhodno Černe streljanje topov. Sovražne barake in zbiranja pohotnih čet v sovražnih jarkih smo sprejeli z uničevalnim ognjem. V ozemlju Moglenice topovski boj. Popoldne so po sredi topovski pripravi položili srbski oddelki napredovati vzhodno Dobregopolja, a jih je odbil naš ogenj. Tudi pri Zborskem

— Tu imaš, — je dejal baron in mu izročil pismo.

Colard je ogledal pismo z obeh strani, iščeč naslov.

— Glej, res, — je pripomnil de Lozeril, — naslova nisem napisal . . . a imel sem vzrok za to. Če bi izgubil pismo, bi mogel vsakdo, ki bi našel pismo na ulici, kompromitirati osebo, kateri je pismo namenjeno. Toda česar nisem napisal, pa zaupam tvoji molčečnosti kot možu poštenjaku.

Colard se je zahvalil s poklonom.

— Ali veš, kje je palača Brageron?

— Da, v ulici Saint-Honore.

— To pismo je namenjeno markizi. Izročiti ga tudi ne smeš nikomur drugemu, temveč samo mi.

— Dobro, takoj pohitim tjakaj, — je odgovoril Colard in se okrenil k vratom.

Baron ga je pridržal.

— Ne, — je dejal, — ni ti še treba oditi.

— Tu imaš, — je dejal baron in mu izročil pismo.

Colard je ogledal pismo z obeh strani, iščeč naslov.

— Glej, res, — je pripomnil de Lozeril, — naslova nisem napisal . . . a imel sem vzrok za to. Če bi izgubil pismo, bi mogel vsakdo, ki bi našel pismo na ulici, kompromitirati osebo, kateri je pismo namenjeno. Toda česar nisem napisal, pa zaupam tvoji molčečnosti kot možu poštenjaku.

Colard se je zahvalil s poklonom.

— Ali veš, kje je palača Brageron?

— Da, v ulici Saint-Honore.

— To pismo je namenjeno markizi. Izročiti ga tudi ne smeš nikomur drugemu, temveč samo mi.

— Dobro, takoj pohitim tjakaj, — je odgovoril Colard in se okrenil k vratom.

Baron ga je pridržal.

— Ne, — je dejal, — ni ti še treba oditi.

— Tu imaš, — je dejal baron in mu izročil pismo.

Colard je ogledal pismo z obeh strani, iščeč naslov.

— Glej, res, — je pripomnil de Lozeril, — naslova nisem napisal . . . a imel sem vzrok za to. Če bi izgubil pismo, bi mogel vsakdo, ki bi našel pismo na ulici, kompromitirati osebo, kateri je pismo namenjeno. Toda česar nisem napisal, pa zaupam tvoji molčečnosti kot možu poštenjaku.

Colard se je zahvalil s poklonom.

— Ali veš, kje je palača Brageron?

— Da, v ulici Saint-Honore.

— To pismo je namenjeno markizi. Izročiti ga tudi ne smeš nikomur drugemu, temveč samo mi.

— Dobro, takoj pohitim tjakaj, — je odgovoril Colard in se okrenil k vratom.

Baron ga je pridržal.

— Ne, — je dejal, — ni ti še treba oditi.

— Tu imaš, — je dejal baron in mu izročil pismo.

Colard je ogledal pismo z obeh strani, iščeč naslov.

— Glej, res, — je pripomnil de Lozeril, — naslova nisem napisal . . . a imel sem vzrok za to. Če bi izgubil pismo, bi mogel vsakdo, ki bi našel pismo na ulici, kompromitirati osebo, kateri je pismo namenjeno. Toda česar nisem napisal, pa zaupam tvoji molčečnosti kot možu poštenjaku.

Colard se je zahvalil s poklonom.

— Ali veš, kje je palača Brageron?

— Da, v ulici Saint-Honore.

— To pismo je namenjeno markizi. Izročiti ga tudi ne smeš nikomur drugemu, temveč samo mi.

— Dobro, takoj pohitim tjakaj, — je odgovoril Colard in se okrenil k vratom.

Baron ga je pridržal.

— Ne, — je dejal, — ni ti še treba oditi.

— Tu imaš, — je dejal baron in mu izročil pismo.

Colard je ogledal pismo z obeh strani, iščeč naslov.

— Glej, res, — je pripomnil de Lozeril, — naslova nisem napisal . . . a imel sem vzrok za to. Če bi izgubil pismo, bi mogel vsakdo, ki bi našel pismo na ulici, kompromitirati osebo, kateri je pismo namenjeno. Toda česar nisem napisal, pa zaupam tvoji molčečnosti kot možu poštenjaku.

Colard se je zahvalil s poklonom.

— Ali veš, kje je palača Brageron?

— Da, v ulici Saint-Honore.

— To pismo je namenjeno markizi. Izročiti ga tudi ne smeš nikomur drugemu, temveč samo mi.

— Dobro, takoj pohitim tjakaj, — je odgovoril Colard in se okrenil k vratom.

Baron ga je pridržal.

— Ne, — je dejal, — ni ti še treba oditi.

— Tu imaš, — je dejal baron in mu izročil pismo.

Colard je ogledal pismo z obeh strani, iščeč naslov.

— Glej, res, — je pripomnil de Lozeril, — naslova nisem napisal . . . a imel sem vzrok za to. Če bi izgubil pismo, bi mogel vsakdo, ki bi našel pismo na ulici, kompromitirati osebo, kateri je pismo namenjeno. Toda česar nisem napisal, pa zaupam tvoji molčečnosti kot možu poštenjaku.

Colard se je zahvalil s poklonom.

— Ali veš, kje je palača Brageron?

— Da, v ulici Saint-Honore.

— To pismo je namenjeno markizi. Izročiti ga tudi ne smeš nikomur drugemu, temveč samo mi.

— Dobro, takoj pohitim tjakaj, — je odgovoril Colard in se okrenil k vratom.

Baron ga je pridržal.

— Ne, — je dejal, — ni ti še treba oditi.

— Tu imaš, — je dejal baron in mu izročil pismo.

Colard je ogledal pismo z obeh strani, iščeč naslov.

— Glej, res, — je pripomnil de Lozeril, — naslova nisem napisal . . . a imel sem vzrok za to. Če bi izgubil pismo, bi mogel vsakdo, ki bi našel pismo na ulici, kompromitirati osebo, kateri je pismo namenjeno. Toda česar nisem napisal, pa zaupam tvoji molčečnosti kot možu poštenjaku.

Colard se je zahvalil s poklonom.

— Ali veš, kje je palača Brageron?

— Da, v ulici Saint-Honore.

— To pismo je namenjeno markizi. Izročiti ga tudi ne smeš nikomur drugemu, temveč samo mi.

— Dobro, takoj pohitim tjakaj, — je odgovoril Colard in se okrenil k vratom.

Baron ga je pridržal.

— Ne, — je dejal, — ni ti še treba oditi.

— Tu imaš, — je dejal baron in mu izročil pismo.

Colard je ogledal pismo z obeh strani, iščeč naslov.

— Glej, res, — je pripomnil de Lozeril, — naslova nisem napisal . . . a imel sem vzrok za to. Če bi izgubil pismo, bi mogel vsakdo, ki bi našel pismo na ulici, kompromitirati osebo, kateri je pismo namenjeno. Toda česar nisem napisal, pa zaupam tvoji molčečnosti kot možu poštenjaku.

Colard se je zahvalil s poklonom.

— Ali veš, kje je palača Brageron?

— Da, v ulici Saint-Honore.

— To pismo je namenjeno markizi. Izročiti ga tudi ne smeš nikomur drugemu, temveč samo mi.

— Dobro, takoj pohitim tjakaj, — je odgovoril Colard in se okrenil k vratom.

Baron ga je pridržal.

— Ne, — je dejal, — ni ti še treba oditi.

— Tu imaš, — je dejal baron in mu izročil pismo.

Colard je ogledal pismo z obeh strani, iščeč naslov.

— Glej, res, — je pripomnil de Lozeril, — naslova nisem napisal . . . a imel sem vzrok za to. Če bi izgubil pismo, bi mogel vsakdo, ki bi našel pismo na ulici, kompromitirati osebo, kateri je pismo namenjeno. Toda česar nisem napisal, pa zaupam tvoji molčečnosti kot možu poštenjaku.

Colard se je zahvalil s poklonom.

— Ali veš, kje je palača Brageron?

— Da, v ulici Saint-Honore.

— To pismo je namenjeno markizi. Izročiti ga tudi ne smeš nikomur drugemu, temveč samo mi.

— Dobro, takoj pohitim tjakaj, — je odgovoril Colard in se okrenil k vratom.

Baron ga je pridržal.

— Ne, — je dejal, — ni ti še treba oditi.

— Tu imaš, — je dejal baron in mu izročil pismo.

Colard je ogledal pismo z obeh strani, iščeč naslov.

— Glej, res, — je pripomnil de Lozeril, — naslova nisem napisal . . . a imel sem vzrok za to. Če bi izgubil pismo, bi mogel vsakdo, ki bi našel pismo na ulici, kompromitirati osebo, kateri je pismo namenjeno. Toda česar nisem napisal, pa zaupam tvoji molčečnosti kot možu poštenjaku.

Colard se je zahvalil s poklonom.

— Ali veš, kje je palača Brageron?

— Da, v ulici Saint-Honore.

— To pismo je namenjeno markizi. Izročiti ga tudi ne smeš nikomur drugemu, temveč samo mi.

— Dobro, takoj pohitim tjakaj, — je odgovoril Colard in se okrenil k vratom.

Baron ga je pridržal.

— Ne, — je dejal, — ni ti še treba oditi.

— Tu imaš, — je dejal baron in mu izročil pismo.

Colard je ogledal pismo z obeh strani, iščeč naslov.

— Glej, res, — je pripomnil de Lozeril, — naslova nisem napisal . . . a imel sem vzrok za to. Če bi izgubil pismo, bi mogel vsakdo, ki bi našel pismo na ulici, kompromitirati osebo, kateri je pismo namenjeno. Toda česar nisem napisal, pa zaupam tvoji molčečnosti kot možu poštenjaku.

Colard se je zahvalil s poklonom.

— Ali veš, kje je palača Brageron?

— Da, v ulici Saint-Honore.

— To pismo je namenjeno markizi. Izročiti ga tudi ne smeš nikomur drugemu, temveč samo mi.

— Dobro, takoj pohitim tjakaj, — je odgovoril Colard in se okrenil k vratom.

Baron ga je pridržal.

— Ne, — je dejal, — ni ti še treba oditi.

— Tu imaš, — je dejal baron in mu izročil pismo.

Colard je ogledal pismo z obeh strani, iščeč naslov.

— Glej, res, — je pripomnil de Lozeril, — naslova nisem napisal . . . a imel sem vzrok za to. Če bi izgubil pismo, bi mogel vsakdo, ki bi našel pismo na ulici, kompromitirati osebo, kateri je pismo namenjeno. Toda česar nisem napisal, pa zaupam tvoji molčečnosti kot možu poštenjaku.

Colard se je zahvalil s poklonom.

— Ali veš, kje je palača Brageron?

— Da, v ulici Saint-Honore.

— To pismo je namenjeno markizi. Izročiti ga tudi ne smeš nikomur drugemu, temveč samo mi.

— Dobro, takoj pohitim tjakaj, — je odgovoril Colard in se okrenil k vratom.

Baron ga je pridržal.

— Ne, — je dejal, — ni ti še treba oditi.

— Tu imaš, — je dejal baron in mu izročil pismo.

Colard je ogledal pismo z obeh strani, iščeč naslov.

— Glej, res, — je pripomnil de Lozeril, — naslova nisem napisal . . . a imel sem vzrok za to. Če bi izgubil pismo, bi mogel vsakdo, ki bi našel pismo na ulici, kompromitirati osebo, kateri je pismo namenjeno. Toda česar nisem napisal, pa zaupam tvoji molčečnosti kot možu poštenjaku.

Colard se je zahvalil s poklonom.

— Ali veš, kje je palača Brageron?

— Da, v ulici Saint-Honore.

— To pismo je namenjeno markizi. Izročiti ga tudi ne smeš nikomur drugemu, temveč samo mi.

— Dobro, takoj pohitim tjakaj, — je odgovoril Colard in se okrenil k vratom.

Baron ga je pridržal.

— Ne, — je dejal, — ni ti še treba oditi.

— Tu imaš, — je dejal baron in mu izročil pismo.

Colard je ogledal pismo z obeh strani, iščeč naslov.

— Glej, res, — je pripomnil de Lozeril, — naslova nisem napisal . . . a imel sem vzrok za to. Če bi izgubil pismo, bi mogel vsakdo, ki bi našel pismo na ulici, kompromitirati osebo, kateri je pismo namenjeno. Toda česar nisem napisal, pa zaupam tvoji molčečnosti kot možu poštenjaku.

Colard se je zahvalil s poklonom.

— Ali veš, kje je palača Brageron?

— Da, v ulici Saint-Honore.

— To pismo je namenjeno markizi. Izročiti ga tudi ne smeš nikomur drugemu, temveč samo mi.

— Dobro, takoj pohitim tjakaj, — je odgovoril Colard in se okrenil k vratom.

Baron ga je pridržal.

— Ne, — je dejal, — ni ti še treba oditi.

— Tu imaš, — je dejal baron in mu izročil pismo.

Colard je ogledal pismo z obeh strani, iščeč naslov.

— Glej, res, — je pripomnil de Lozeril, — naslova nisem napisal . . . a imel sem vzrok za to. Če bi izgubil pismo, bi mogel vsakdo, ki bi našel pismo na ulici, kompromitirati osebo, kateri je pismo namenjeno. Toda česar nisem napisal, pa zaupam tvoji molčečnosti kot možu poštenjaku.

Colard se je zahvalil s poklonom.

— Ali veš, kje je palača Brageron?

— Da, v ulici Saint-Honore.

— To pismo je namenjeno markizi. Izročiti ga tudi ne smeš nikomur drugemu, temveč samo mi.

— Dobro, takoj pohitim tjakaj, — je odgovoril Colard in se okrenil k vratom.

Baron ga je pridržal.

— Ne, — je dejal, — ni ti še treba oditi.

— Tu imaš, — je dejal baron in mu izročil pismo.

Colard je ogledal pismo z obeh strani, iščeč naslov.

— Glej, res, — je pripomnil de Lozeril, — naslova nisem napisal . . . a imel sem vzrok za to. Če bi izgubil pismo, bi mogel vsakdo, ki bi našel pismo na ulici, kompromitirati osebo, kateri je pismo namenjeno. Toda česar nisem napisal, pa zaupam tvoji molčečnosti kot možu poštenjaku.

Colard se je zahvalil s poklonom.

— Ali veš, kje je palača Brageron?

— Da, v ulici Saint-Honore.

— To pismo je namenjeno markizi. Izročiti ga tudi ne smeš nikomur drugemu, temveč samo mi.

— Dobro, takoj pohitim tjakaj, — je odgovoril Colard in se okrenil k vratom.

Baron ga je pridržal.

— Ne, — je dejal, — ni ti še treba oditi.

— Tu imaš, — je dejal baron in mu izročil pismo.

Colard je ogledal pismo z obeh strani,

rodni koristi, podkrepitno z markantno enunciacijo v glavnem glasilu češke socialne demokracije, v listu „Pravo Lidu“ iz zadnjih dni. Z ozirom na sklicanje državnega zbora piše socialnodemokratski poslanec Nemec:

„Najbolji predpogoj za predstojajočo parlamentarno delovanje češke delegacije je ohranitev skupne reprezentance češkega naroda v konstitucionalno-pravnih in narodno-političnih vprašanjih! Da se to doseže, se je izogibati vsega, kar bi to skupno delovanje v sedanjem v najvišji meri težkem in odgovornem času zastrupljalo in je onemogočalo. Boriti se nam je s tolikimi vnanji težavami in stiskami. Ne otežujmo si torej še sami boja za ohranitev češkega prestolja (ugleda) in vevlavanosti češkega naroda. Če ne moremo razumeti velikega časa in uravnjavati po njem svojega postopanja, potem ne zaslužimo boljše usode, nego nam je bila usojena doslej! In temu se moremo izogniti vsaj za sedanjí čas.“

Tako nam govori češki zgleđ, na katerega se je z vsjo toploto skliceval utemeljitelj resolucije za narodno koncentracijo na obnem zboru političnega društva „Edinost“ minole nedelje, in govori le o politični šoli in zrelosti tržaških Slovencev dejstvo, da so tako glasno in soglasno prirejali temu utemeljevanju!

Razne politične vesti.

Notranje-politični položaj. Včeraj predpoldne smo prejeli z Dunaja velenameno to sporočilo, da je poljski klub sprejel resolucijo, ki odpoveduje vladi podporo Poljakov, češ, da je bila vlada brezbržna napram stvarem poljske politike, ter da hoče vladati brez sodelovanja Poljakov. Če je ta sklep resno mišljen in če ni morda strel v zastraženje, potem je sklep poljskega kluba dogodek, ki bo težko padal na tehtnico našega notranje-političnega življenja. Na prvi hip se bo zdelo, da se s tem komplicirajo naša notranja politična kriza. V resnici pa bo ta sklep le pospeševal proces čiščenja in bistrjenja — zdravljenja. Kajti, po našem nazoru bi bil to naravnost aforti proti naravi, ako bi Poljaki iskali uresničanja svojih narodnih aspiracij na škodo drugih slovenskih plemen, ako bi svojo svobodo hoteli rezati iz kože krvnih in plemenskih sobratov v državi. Sklep poljskega kluba, ako je resno mišljen, jim zahtuje pot na stran Čehov in s temi solidarnimi južni Slovani! — Vsekakor pa nam je po tem sklepu poljskega kluba še vidnejše pred oči dejstvo, da je položaj še v popolni nejasnosti, kako razmerje in razvrščanje se razvije med parlamentarnimi strankami? Že do sedaj je bila vlada dovolj „zapeta“ glede svojih namer, posebno pa glede svojega stališča, ki je misli zavzeti napram parlamentu. — Sedaj pa se pridružuje še veledokljivo vprašanje, kake konsekvence bo vlada izvajala iz sklepa poljskega kluba? Ali bo smatrala to kot napoved vojne proti sebi in bo temu primerno štel Poljake med svoje nasprotnike? To dejstvo v zvezi z dejstvom, da so Čehi in južni Slovani že napovedali opozicijsko stališče, nas stavlja pred veliko vprašanje, kake grupacije bo iskala vlada, da se nasloni nanjo? Kajti, če ob koalicijski Poljakov in nemških strank bi bilo njeno stališče kaj labilno, nestalno in nezanesljivo. Če odpadejo Poljaki, bi bil njen položaj še prekmernji. Pri tem se vsiljuje še važno vprašanje, ali ni na prevrat v poljskem klubu delovalo tudi konsolidiranje v češkem taboru — izpozornje, da bi bilo vendarle razkrito, ako bi Poljaki vezali svojo usodo z zahtevami nemškega radikalizma? Zato treba računati tudi z možnostjo, da se bo vlada skušala prilagoditi situaciji, kakor jo ustvarja sklep poljskega kluba, da bo iskala nove grupacije, ki je ohrani oporo Poljakov. Ali, kako, po kakih poteh! Težko pojde. Preveč nezaupanja se je nabralo v nemških strankah vsled dosedanjega postopanja vlade. Stojimo torej pred vrsto težkih vprašanj, na katere danes ni možno odgovorjati. Na vsak način pa je preobrat v poljskem klubu tožljiv za slovenska plemena v državi, ker je znak, da božji mlini, četudi počasi, vendar le mellejo zrnje iz narave, zrnje — pravice.

Adresa hrvatskega sabora. V svojem minotem zasedanju je hrvatski sabor sklenil, da bo pozdravil Njegovno Velikanstvo, eporočen mu po banu, odgovori s posebno gđroco, ki jo ima — po dosedanjem običaju — izročiti vladarju predsedništvo sabora. Adresa je že izdelana lepo in umetniški, v obliki knjige, dolge 46, a široke 20 cent., uvezane v kožnate platnice, rumenkaste barve kot naravna koža. Tekst adrese je tiskan na treh listih iz pergamenta, okrašenih z ornamentimi in krasnimi inicijali, ki jih je izdelal prof. dr. Branimir Senega, dočim je tisk opremila kraljeva deželna tiskarna. Listi adrese so sešiti z narodno trobojniko in na tej visli lesena busola s saborskim pečatom. Predsedništvo čaka sedaj, da se mu določi dan avdicije pri Nieg. Velikanstvu za izročitev adrese.

Taki so ti — Madjari! Stranka neodvisnosti — na skrajnem krilu opozicije na Ogrskem — je sprejela te dni „sklepe“, v katerem se zavzemlje za takojšen mir, hvale našega ministra za vnanje stvari, grofa Czernina ter razvija tudi sicer tako simpatične nazore, da bi človek kar stegnil roko, da stisne žnjo ono ogrskih „neodvisnjakov“. Na podlagi izkustev — pravi n. pr. — pridobljenih v tej vojni, vidi ciranka, da diplomacija s svojimi dosedanjimi sredstvi ni bila v stanu, da bi človeško kulturo rešila pred grozečo pogubo, in zato je prišla stranka do uverjenja, da treba življenje narodov — drugega poleg drugega — postaviti na nove podlage.

Narodom treba zagotoviti svobodo staneče na demokratični podlagi, a modnarodno pravo treba ustvariti na novo.

Mari niso to simpatični nazori? Tudi temu se ne bi protivili, da hoče stranka neizprosno varovati gospodarsko neodvisnost napram Avstriji in — Nemčiji, seveda pod pogojem popolne reciprocitete med obema polovicama monarhije: da bo tudi naši polovici zagotovljena popolna neodvisnost v vseh pogledih in da bo absolutna varno pred posezanji — od madjarske strani sem, kakor so bila doslej v navadi, ko so vedno odločno odklanjali vsako vnanje vmešavanje v notranje ograde stvari, dočim so oni od onkrat Litve vedno streljali sem čez ob vsaki politični, a posebno še ministrski krizi v Avstriji! Vsa politična zgodovina naše polovice vsebuje zanimivih poglavij, kako so z Ogrske sem z odločnimi nastopi ali pa in trigrami podstavljali nogo avstrijskim državnikom, strmoglavljali in postavljali ministrstva — in to od Hohenwarta na začetku 1870-til let pa do — Körberja nedavno temu. Če je naj bo neodvisnost, pa naj bo — ali enaka za obe strani. Da-li stranka neodvisnosti res misli na tako reciprociteto? Morda, ne vemo. Kajti madjarska politika je že od nekdaj taka, da z eno roko rada daje, a z drugo obenem — hitro jemlje. Tako je tudi z gornjimi simpatičnimi nazori, ki so nam — čim smo natančno prečitali vse — postali nesimpatični, zopni. V lepi steni z dekorativnimi figurami liberalnih, modernih in demokratičnih naziranj so si pustili — vratca, ki vodijo zopet k madjarskemu nasilstvu, k madjarski hegemonijski pohlepnosti, k odrekanju vsake pravice in svobode drugim narodnostim! Kjer govore namreč, da narodom treba dati državno samostojnost, so potaknili v-stavke besede: „zgodovinski v poklicanem narodom!“ „Zgodovinski poklicani“ politični narod pa so na Ogrskem — glasom madjarskega političnega katekizma — le Madjari! Popolno svobodo na novih demokratičnih podlagah — sem narodom, ki so „zgodovinski“ „poklicani“! A ker so tam le Madjari „poklicani“, ostajajo za druge narodnosti prejšnje, stare podlage — podrejenosti in brezpravnosti. In potem govore še, da hočejo življenje narodov drugega poleg drugega postaviti na — nove podlage. So pač taki ti Madjari!

Aprovizacijske stvari.

Čokolada na izkaznice za javne kuhinje. Aprovizacijska komisija naznanja, da se more ta teden tudi na izkaznice za javne kuhinje dobivati čokolada, ker se čokolada razdeljuje namesto kave.

Domače vesti.

Tržaški c. kr. namestnik v Ajdovščini. Pišejo nam od tam: Dne 13. t. m. predpoldne je dospel v Ajdovščino njegova ekscelencija, gospod namestnik baron A. dr. Fries-Skene. Spremljala sta ga dvorní svetnik Glanz in namestništveni svetnik Fabiani. Pred poslopjem c. kr. okrajnega glavarstva je sprejelo gosp. namestnika uradništvo z gospodom glavarjem baronom Braunom na čelu, pred cerkvijo pa so ga pričakovali županje, duhovniki in učitelji, ki so bili pred kratkim odlikovani za zasluge in so bili posebno povabljeni v ta namen; dalje občinsko starešinstvo in mnogo drugega občinstva. Odlični gostje so se udeležili slovesne svete maše, ki jo je daroval odlikovani g. župnik Remec. Po maši je ajdovski župan povabil Njegovo ekscelenco v čedno okrašeno občinsko dvorano, kjer so se zbrali vsi odlikovanci. V kratkem nagovoru je župan pozdravil ekscelenco, se mu zahvalil na obisku, izrekel posebno zahvalo v imenu navzočih soddlikovancev za premoštnost podeljena odlikovanja, proseč namestnika, naj blagovoli na najvišjem mestu predložiti izraze naših udanostnih čustev. Povabil je navzoče, da v znak temu zaključijo življio Njegovemu Velikanstvu, cesarju Karlu I. in premisljeni cesarici Ziti. Gospod namestnik je sprejel to naznanje, nagovoril navzoče posamezno, se zanimal za težnje in potrebe ljudstva na Goriškem, ter obljubil, da stori vse možno v zboljšanje sedanjega bednega stanja. Izročili ste se mu obširni spomenici ajdovskega županstva in grgarskega župnika. Nato si je namestnik ogledal Ajdovščino, ki je bila okrašena z zastavami, ter je obiskal razne urade in tukajšnje vojaško poveljstvo. — Ob 1/2 uri je bil razmeram primeren obed odlikovancem v čast. Prvo napitnico je izrekel namestnik odlikovancem v slovenskem in nemškem jeziku, zahvaljujoč se jim za doprinešene zasluge. Priporočal je delavnost za nadalje, hvalel potrpežljivost in vztrajnost ljudstva, ter zagotavljal od vlade najizdatnejše podpore, poravnane poškodbe in vspostavitve dežele v prejšnje blagostanje. Prvaški župan in deželni poslanec g. Furlani se je zahvalil namestniku v vnešenih besedah. Renški župan g. Stepančič je napil g. namestniku in g. glavarju v imenu beguncev, župan ajdovski g. Kovač pa v imenu občine in dežele. Njegova ekscelencija je dajal dalekosežnih obljub, da smo dobili vts, da bo do obljubam sledila tudi dejanja. Nato

se je gospod namestnik, spremljan po g. okrajnem glavarju in županu križkem g. Medveščku, odpeljal v Krži, a od tam je sledil povratek v Trst preko Stanjela.

Odziv Slovencev na nemške zahteve glede solstva v Primorju. Kakor vse naše časopise, je tudi puljski „Hrvatski list“ s primerno odločnostjo zavrnil prelitane, po ničemer opravljene, a naravnost nezasižane zahteve nemških volksratov sprito dejstva, da o kakih pravicah domačega, avtohtonega slovenskega prebivalstva niti ne govorijo. V odziv na članek v puljskem listu je pisal uredništvu „Hrvatskega lista“ neki Slovenec: Čestitam vam na lepem, energičnem članku od dne 9. t. m. pod naslovom: „Nemške solske zahteve na Jadranu“. Bodite uverjeni, da ste govorili iz toliko čisto src na bratov Slovencev. O, mi čutimo z vami, dragi bratje, in ne bo je sile, ki bi nam zabranila skupno delo potem, ko nastopijo mirni časi.... Ali naša zvezda ne pride sama. Treba jo je prisiliti in geslo nam bodi: delo in zopet delo! V delu je rešitev. Varujmo, čuvajmo to sveto svojo rodno grudo! Spoštujmo in ljubimo svojo milo gorovico! Ako bo vsak poedinec na svojem mestu, ne podavi naš sovražnik! Kaj vse še bi človek-trpin napisal! No, zora puca, bit' če dana! Brat Slovenec.

Vicko Katalinič. V Splitu je umrl v čvrti moški dobi veletrež in bivši župan Vicko Katalinič, mož plemenitih čustev, vročega rođoljublja in kremenitega značaja. Kakor mnogi drugi po Dalmaciji je bil tudi on žrtev sedanjih časov: za časa balkanske vojne je prišel pod obtožbo radi političnega delika. Na razpravi v Celovcu je bil rešen vsake krivde, nakar so mu somešljivi gnovič izkazali svoje zaupanje, izvolivši ga vnovič v občinski svet, ki ga je zopet izvolil županom in je pokojnik vršil to čast do druge razpustitve občinskega zastopa po proglašenju vojne. — Umrl je — mož v najlepšem pomenu te besede. Slava njegovemu spominu!

Od Sv. Jakoba. Včeraj so se zbrali starišci gojencev otroškega vrtca pri Sv. Jakobu, da se poslovijo od vrtnarice gđ. Vere Ponikvarjeve, ki je bila sedaj imenovana za občinski otroški vrt pri Sv. Ivanu. — Ko so otroci otroškega vrtca zapeli nekaj pesmi, je prevzel besedo vselí odsotnosti predsednika šentjakobske podružnice CMD g. Josipa Šorna, ki je bil poklican pod orožje, tajnik g. Josip Durnik, ki je pozdravil navzoče občinstvo ter se zahvalil za veliko udeležbo. Poročal je, kako je nastopila gđ. Vera Ponikvarjeva službo kot vrtnarica z navdušenjem in zanimanjem. Ona ni imela samo lepih besed, obljub in gest temveč se je tudi dejanski z vsjo ljubeznijo oprljala dela v vrtcu. Delovala je vztrajno, potrpežljivo in njen trud in delo nista ostali breuspešna. To so dokazale priveditve, pri katerih so nastopili gojenci otroškega vrtca. — Njej se ima odbor šentjakobske podružnice največ zahvaliti, da so prireditve tako dobro uspele. Stariši, ki so pošiljali otroke v vrtce, so znali, da jih izroče v dobre, skrbne, varne roke. Njene zasluge za vrtce ostanejo šentjakobčanom in trajnem spominu in ji bodo vedno hvaležni. Govornik je nato imenoval podružnice čestitli slavljenki k njenemu novemu imenovanju ter jo uveril, da se bodo gojenci otroškega vrtca vedno spominjali svoje dobre in izvrstne vrtnarice. Močno gñjena se je slavljenka zahvaljevala za izkazano ji čast ter obljubila, da bo tudi v naprej zastavljala vse svoje moči za družbo in poljubila v slovo svoje gojence. Na to se je v imenu starišev gospa Klun najtopleje zahvalila za izborno poudčenje otrok in ji izročila v spomin krasna darila in cvetlice. Po končanem slovesu so nabrali stariši v korist šentjakobske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda svoto nad K 50.

Vojaški pogreb. V tukajšnjih pomožni in kontumačni bolnišnici Rdečega križa je 16. t. m. umrl strellec VII. prostovolnega strelskega bataljona, Rudolf Clach. Pogreb se bo vršil danes, 18. t. m., ob 4 popoldne iz imenovane bolnišnice na vojaško pokopališče.

Dobrodelni koncert v občinskem gledališču. Prirediteljski komite naznanja, da sedaj da bo na koncertu, ki se bo vršil 23. t. m. v občinskem gledališču, pevec dunajske dvorne opere, g. Maikl, pel v italijanskem jeziku „Giocondo“ in nekaj drugih točk. Občinstvu se nadalje naznanja, da se bodo od danes naprej lože in sedeži prodajali tudi pri gledališki blagajni in sicer dopoldne in popoldne.

V c. in kr. zasodnem ozemlju Srbije sta se z dne 15. aprila t. l. otvorila zasebna poštna prometna c. in kr. v Koparju pošta urada II. razreda Osiponica in Kolari. Na ta urad se smejo pošiljati: dopisnice, pisma, tiskovine (časopisi), blagovni vzorci in zavijki brez navedbe vrednosti do 5 kg. Od tega urada: dopisnice, odprta pisma, tiskovine (časopisi) in blagovni vzorci. Novi etapni poštni urad posluje glede gornjih za dovoljene označenih pošilk kot vojnopoštni urad za prideljene čete, poveljstva, oblasti in zavode.

Odkodnina za oddane kovine. Anagrafični urad v ulici Sanita št. 25 III., vrata 58, bo danes popoldne od 3 do 5 izplače-

val odkodnino za vse komisije in na vsa potrdila do št. 5155.

Zaplenjeno imetje. Tržaško deželno sodišče je izreklo zapleno imetja naslednjih oseb: Angel Furlan, rojet leta 1876, v Pieris pri Tržicu, kmetovalec, zadnji čas črnovojniški desetenik v 76. pešpolku; Maks Langbank, uradnik v Trstu, zadnji čas črnovojniški praporščak 97. pešpolka; Ferdinand Paronit, 36 let star, prekačevallec v Tržicu. Za prvega obstoji utemeljen sum, da je zakrivil zločin ubega k sovražniku, drugi je osumljen zločina proti vojni moči države, tretji pa zločina veleizdaje in zločina proti vojni moči države.

Za svobodo časopisja! Pred par dnevi smo omenili, kako bivši urednik zagrebških uradnih „Narodnih Novin“, Janko Jbler, ki je s slepo pokorščino služil vsakemu zistemu in to nič manje tedaj, ko je ta davil neodvisno časopisje, piše sedaj, ko je vpokojen, članke za — svobodo časopisja! Proti Jblerju je nastopil urednik „Hrvatske Rieči“, V. Wilder. V naše večje začudenje je splitsko „Naše Jedinstvo“ nastopilo proti — Wilderju!! In s kako argumentacijo! Jbler da je bil pač urednik „Narodnih Novin“ in nasprotnik tiskovne svobode, ali sedaj da je svoboden. Wilder da je pa pripadnik stranke, ki tvori sedaj večino sabora, ki pa nič ne stori v obrambo svobode časopisov. Čuden argument res! Pustimo na strani vprašanje, ali je sedaj primeren čas, oziroma: ali bi mogla biti ravno ob sedanjih okolišnih uspešna kakak akcija za tozadevno reformo; na vsak način pa je čudno, ako se koga, ki je bil večten nasprotnik dobrega, opravičuje za naglasjanjem, da kdo drugi sedaj nič ne stori za to dobro! — Po mnenju „Našega Jedinstva“ ni dopustna nikak razprava o svobodi časopisja, ker ta da je „dogma“ vseh svobod, a o dogmah da se ne razpravlja, ker samo ob sebi da se razume načelno pravilo, da nobena stvar, tako tudi ne svoboda, ne sme biti izven zakona. Krasen nauk to za — teorijo! Ali za prakso bi bil poguben. Mari ni n. pr. v avstrijskih temeljnih zakonih fundirana tudi enakopravnost narodov? Po mnenju „Našega Jedinstva“ pa bi ne bilo dopustno razpravljanje o enakopravnosti, ker ta je zagotovljena v zakonih in ne sme biti izven zakona! Ne sme — lepo je rečeno to. Pa — če je vendar le!! Če ta princip postavljajo v praksi izven zakona celo činitelji, ki naj bi bili prvi poklicani čuvarji zakona in torej tudi enakopravnosti narodov!! Kaj bi bilo iz avstrijskih narodov, ako bi ne protestirali proti kršenju principa enakopravnosti, ako bi ne razpravljali o stvari, ki — po mnenju „Našega Jedinstva“ — ne sme biti izven zakona in zato da tudi ne more biti predmetom razpravljanj in polemik?! Gorje avstrijskim narodom potem, ker puščali bi, naj se le suši veja, na kateri hočejo sedeti. Ni nam namen, da bi se tu zavzemali za kakega Wilderja, ali opravičevali kake zamude večine v hrvatskem saboru. Povzdigamo le svoj glas proti nevarnim naukom, proti sicer lepemu teoretiziranju, ki je pa — žal, da je tako! — vsakdanja praksa ubija. Ali imam kako pravico ali dobroto zajamčeno v zakonu, ali je nimam: čim se mi odreda, moram govoriti o tem in delati proti temu! Kajti — ponavljamo — ne koristijo vse največje svobode in pravice v teoriji, če se ne izvajajo praktično, če so le zapisane na papirju, a se dejanski ne dajejo. Graun, theurer Freund, ist alle Theorie. — Und grün des Lebens goldner Baum! Tako nas uči velikan Goethe v svojem „Faustu“.

Prosimo slovenskih, hrvatskih in čeških kufiz za naše ranjene in bojne lunake ter za one v okoliš. Pošljite naj se v Narodni dom.

Naši sovražniki hočejo uničiti Avstrijo. Hočeš k temu pripomagati? Ne, ne, ne! Podpiši vojno posojilo.

MALI OGLASI: so računajo po 4 stot. besedo. Manjše tiskane besede so računajo enkrat rok. — Najmanjša: pritožbina znaša 40 stotink.

Pozor! Kupuje se enije po 80 stot. vrvi do 1 K. Copenek, ul. Istria 18. 1138

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem stališču v Trstu, Via della Poste št. 10. 407

Zakije vsake vrste kupuje Jakob Margon, Via Solitaria 31 (pri mestni bolnišnici). 1061

Odda se meblirana soba, na razpolago je tudi kuhinja, Via Commerciale št. 14, I. nad, desno. 1139

V barvalnici v ulici Salice, (Piazza Barriera) se barvajo moške in ženske obleke ter vakovratne blago. Čistijo se obleke in zavese. — Pellizzaro. 1132

Čevljarskega pomočnika sprejme takoj F. Cink, ul. Cecilia Rittmeyer 12. 1130

Kupujem dnevno v vsakovrstni množini **lepe vrtnice** z dolгим pelcem **V. Perotti ul. S. Nicolò št. 28**

Vsaka krona
pomaga uničiti sovražnikov up!
Vsaka krona
Je stavbni kamen za mir.
Vsaka krona
pospeši povratek naših junakov z bojišča!
Vsled tega naj stori vsakdo svojo dolžnost in naj
podpiše
vojno posojilo!

Likerji.

Velike in male partije prodam takoj po ugodnih cenah.

Dvojen kumin buteljke po 1/1	1/1
Maraskin	1/1
Menta	1/1
Crema marsala	1/1
Grenčica „Istria“	1/1
Fernet	1/1
Vlahov (tip)	1/1
Slivovec v sodih	1/1
Žganec	1/1
Malinovec	1/1

kakor tudi šampanjec „Comte de Valois“, sladki refoš, dezertina in namizna vina v buteljkah po 1/1.

NB. Za kakšnosibodi naročilo prosi se denar poslati v naprej.

J. PARČINA, Trst. Skladišče Via Gelsi 10 od 11—12 in od 4—5.

JADRANSKA BANKA

Trst, Via Cassa di Risparmio 5 (Lastno poslojje)

Kapital in rezerva K 8.890.000.—

FILIJALKE: Dunaj Tegethofstrasse 7—9, Dubrovnik, Kotor, Ljubljana, Metković, Opalja Split, Šibenik, Zadar.

VLOGE NA KNJIZICE

3 1/2 %

od dneva vloge do dneva vridja. Rentni davek plačuje banka svojega. Obrestovanje vlog na tekočem in žiroračunu po dogovoru. — Akreditivi, čeki in nakaznice na vsa tu- in inozemska tržišča.

KUPUJE IN PRODAJA: vrednostne papirje, rente, obligacije, zastavna pisma, prioritete, delnice, srečke itd. — VALUTE IN DEVIZE. PREDUJMI na vrednostne papirje in blago ležeče v javnih skladiščih, SAFE DEPOSITS PROMISE. — Prodaja srečk razredne loterije. Zavarovanje vsakovrstnih papirjev proti kurzi izgubi, revizija zbranja srečk i. t. d. brezplačno. Stavarbi kredit, remours kredit. Borzna naročila. — Inkaso.

MENJALNICA. — — — ESKOMT MENIO.

Telefon: 1469, 1793 in 2676.

Uradne ure: od 9 do 1 popoldne.

Brzjaviti: JADRANSKA.

Več se ve!

oglarjev

proti dobremu plačilu. — Več se izve pri tvrdki J. Tavčer, Trst, ul. S. Zaccaria št. 3.

Kabaret-Varietè MAXIM

Trst - Via Stadion 10 - Trst

Odprt od 8 1/2 zvečer naprej

Cena: I. vrste K 2. II. vrste K 1.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák

v Trstu, ul. Poste vecchie

12, vogal ulice della Poste.

Izdiranje zobov brez bolečine.

Plombiranje.

UMETNI ZOBJE

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

POSOJILA DAJE
za vknjižbo 5 %
na menice po 6 %
na zastave in amortizacijo za daljšo dobo po dogovoru
ESKOMPTUJE TRGOVSKE MENICE.

HRANILNE VLOGE
sprejema od vsakega, če tudi ni ud in jih obrestuje po 4 %
Več stalne vloge in vloge na tek. račun po dogovoru.
Najboljše pogoje pri vsaki vrsti vloge. — Vloga se lahko po svoji volji oddaja
DOMAČE HANILNICE (HRANILNE POKUČE).

registrirana zadruga z omejenim poročtvom
TRST - Piazza della Caserma št. 2, I. nad. — TRST
(v lastni hiši) vhod po glavnih stopnicah.

Poštno-hranilnični račun 16.004. TELEFON št. 952
ima varnostne čitke (safe deposits) za shranbo vrednostnih listin, dokumentov in raznih drugih vrednot, popolnoma varno proti plomu in požaru, urejeno po najnovejšem načinu ter je oddaja strankam v najem po najnižjih cenah.
STANJE VLOG NAD 10 MILIJONOV KRON.
Orodne ure: od 9 do 12 dop. in od 3 do 5 pop. Izplačanje vsak delovni ob uradnih urah